

рище то, влѣзе въ кѣша та сімѡнова: а тѣша та сімѡнова ажрѣше а голѣма трѣска: и молиха мѡ се за неа.

39 А тѡй като ѡидѣ та се исправи надъ неа. заповѣда на трѣска та, и ѡстави а: и аѣте стана и слѣдѣваше имъ.

40 И когѣто зайдѣ слѣнце то, сички коитѡ имаха болны ѡ сѣкаквѣ болести доводѣха ги при него, а тѡй като си тѣраше рѣчѣ те на сѣкого ѡ нихъ, исцѣлаваше ги.

41 И излѣзѣха и дѣаволи ѡ мнозина, коитѡ вѣкаха, и говорѣха за що тѣ си Христѡсъ сынъ вѣий. и запрѣщаваше имъ, и не даваше да дѣматъ, че знаѣха за що е тѡй Христѡсъ.

42 И като сжмна, излѣзе и ѡидѣ въ пѣсто мѣсто: а народи те го трѣсѣха, и дойдѡха при него: и оуджрѣваха го да не бы си ѡишелъ ѡ нихъ.

43 А Исѡсъ имъ рече: за що и на дрѣги градове трѣбѣва да влаговѣстимъ царство то вѣїе: за що то за това самъ прѣтенъ.

44 И проповѣдѣваше въ собѡриша та Галілейски.

ГЛѦВЯ Б.

И когѣто народѡ го навѣлаше да слѣша слово вѣїе,

тѡй стоѣше при ѣзеро то Генисарѣтско:

2 И видѣ двѣ гемѣи, коитѡ стоѣха при ѣзеро то: а рѣкарѣ те вѣха излѣзли ѡ нихъ, та си мѣѣха мрѣжы те.

3 А Исѡсъ влѣзе въ ѣднѣ ѡ гемѣи те, коѣто вѣше сімѡнова, и моли го да ѡдалѣчи малко ѡ земаѣ та: и сѣднѣ та оучеше народѡ те ѡ гемѣа та.

4 И когѣто престана да дѣма, рече на сімѡна: иди въ по дѣлѣбоко то, и фжрѣте мрѣжы те си да оулѡвите.

5 И ѡговорѣ сімѡнъ, и рече мѡ: Настѣвниче, сичка та нѡщъ сме се тѣдѣли, и нищо не оулѡвихме: но по тѡво та дѣма да фжрлимъ мрѣжа та.

6 И когѣто направѣха това, оулѡвѣха многѡе мнѡжество рѣбъ: што то се раздѣраше мрѣжа та имъ.

7 И помѣаха на дрѣжина та си коитѡ вѣха въ дрѣга та гемѣа, да дойдатъ да имъ помѡгнатъ: и дойдѡха, и напжлнѣха и двѣ те гемѣи, до тѡлко што то щѣха да потжнатъ.

8 И като видѣ това сімѡнъ Пѣтрѡ, припаднѣ на колѣна та Исѡсови и говорѣше: излѣзни ѡ мене Господи, за що то самъ азъ грѣшенъ человекъ:

9 За що то го фана страхъ,